

Het beste buitenlandse boek

Deze week heb ik weer naar de inmiddels jaarlijkse *Avond van het boek* gekeken. Naar de quiz, gespeeld door drie teams van schrijvers en een team van lezers, naar de boeiende fragmenten uit oude literaire tv-programma's en met tussen de bedrijven door de uitslag van de verkiezing van 'het beste buitenlandse boek aller tijden'. Heel Nederland had zijn stem mogen uitbrengen, de tien meest gekozen boeken waren bekend, maar de volgorde waarin ze waren geëindigd werd in de uitzending onthuld.

En die hele avond kwam het geen moment bij iemand op dat de naam van de verkiezing niet klopte. Dat die buitenlandse schrijvers *Oorlog en Vrede* of *Trots en Vooroordeel* nooit op papier hebben gezet. Dat het eigenlijk de verkiezing van 'het beste in het Nederlands vertaalde boek aller tijden' had moeten zijn, en vooral: dat de meeste Nederlanders nooit van al die mooie boeken hadden kunnen genieten als er geen vertalers waren.